

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΚΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΕΠ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ (2018-2021)

18 Νοεμβρίου 2021

Η εκλογαπολογιστική συνέλευση του Συλλόγου μας συμπίπτει με την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, με το σύνθημα Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία να είναι μέχρι σήμερα επίκαιρα. Ψωμί, Υγεία, Παιδεία και Ελευθερία ήταν οι διεκδικητικές γραμμές όλα τα χρόνια της θητείας μας. Μιας θητείας που ξεπέρασε τα 3 χρόνια και παρατάθηκε, όπως όλων των συνδικαλιστικών οργάνων σε όλη την ελληνική επικράτεια λόγω κορωνοϊού.

Στα μέλη αυτού του Συμβουλίου έπεσε το βάρος να βρεθούν αντιμέτωποι με μια πρωτόγνωρη κατάσταση που βίωσε και βιώνει η χώρα, με την πανδημία του κορωνοϊού να έχει οδηγήσει στο θάνατο μέχρι στιγμής γύρω στους 17.000 συνανθρώπους μας στην Ελλάδα και 5 εκατομμύρια σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Την τελευταία τετραετία ο Σύλλογος κλήθηκε να αντιμετωπίσει τη περαιτέρω εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη συνεχή υποχρηματοδότηση των πανεπιστημίων και οικονομική απαξίωση των πανεπιστημιακών δασκάλων, την πλήρη κατάργηση του ανώτερου τεχνολογικού τομέα και την χωρίς συζήτηση ίδρυση πολλών νέων πανεπιστημιακών τμημάτων, τη στήριξη του ιδιωτικού κεφαλαίου στο χώρο της εκπαίδευσης μέσα από μια επιβαλλόμενη στοχευμένη συρρίκνωση του δημόσιου χώρου της εκπαίδευσης. Κλήθηκε να αντιμετωπίσει μια επίθεση στα δημοκρατικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα με την επιβολή του δόγματος "Νόμος και Τάξη", με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, τη θεσμοθέτηση της πανεπιστημιακής αστυνομίας και ενός πειθαρχικού δικαίου για τους φοιτητές. Κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε τη συρρίκνωση των περιφερειακών πανεπιστημίων και ειδικότερα του δικού μας μετά την αλλαγή του συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη θεσμοθέτηση της ΕΒΕ. Επίσης βρεθήκαμε αντιμέτωποι με την πρωτόγνωρη συνθήκη τα πανεπιστημιακά ιδρύματα να λειτουργούν για 18 μήνες εξ αποστάσεως λόγω κορωνοϊού και στο τέλος της θητείας είχαμε να αντιμετωπίσουμε την επαναφορά της λειτουργίας των πανεπιστημίων με φυσική παρουσία χωρίς τη λήψη των απαραίτητων υγειονομικών μέτρων.

Ειδικότερα, η δράση του Συλλόγου επικεντρώθηκε στους παρακάτω τομείς:

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ/ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ/ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Δώσαμε βάρος στην εργασιακή και μισθολογική υποβάθμιση των συναδέλφων, διεκδικήσαμε τα ώριμα αιτήματα του κλάδου (αξιοπρεπείς αποδοχές, πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των πανεπιστημιακών, μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους τους εργαζόμενους κ.α). Τονίσαμε τα ζητήματα χρηματοδότησης των πανεπιστημίων, ιδιαίτερα των περιφερειακών όπως το δικό μας, και προχωρήσαμε σε απεργίες με αυτά τα αιτήματα. Συντονιστήκαμε με τους εργαζόμενους στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και προσπαθήσαμε να είναι ο σύλλογος μας κομμάτι της αγωνιζόμενης κοινωνίας.

Βασικό μέλημα του Συλλόγου μας ήταν η στήριξη των δικαιωμάτων και διεκδικήσεων των συμβασιούχων διδασκόντων με βάση το ΠΔ 407/80 καθώς και των διδασκόντων με το Πρόγραμμα "Απόκτηση Ακαδημαϊκής Εμπειρίας σε Νέους Επιστήμονες Κατόχους

Διδακτορικού".

Διεκδικήσαμε την έγκαιρη καταβολή των αποδοχών και την εξασφάλιση της εργασιακής αξιοπρέπειας των συμβασιούχων διδασκόντων με παρεμβάσεις σ' αυτήν την κατεύθυνση σε επίπεδο Συγκλήτου. Καταφέραμε να πληρωθούν αλλά με μεγάλες καθυστερήσεις.

Συμμετείχαμε σ' όλες τις μεγάλες απεργιακές και αγωνιστικές κινητοποιήσεις του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα ενάντια στις πολιτικές κατάργησης εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με αγώνες (βλ. Νόμο Χατζηδάκη).

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ

Από την αρχή και συνεχίζοντας την πολιτική του Συλλόγου όπως τα προηγούμενα ΚΣ είχαν εξειδικεύσει, αντιταχθήκαμε στις προσπάθειες και τις πολιτικές περαιτέρω συρρίκνωσης και υποβάθμισης του δημόσιου χώρου της τριτοβάθμιας, όπως αυτές εκφράστηκαν με την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των κάθε λογής κολεγίων με αυτά των πανεπιστημίων, στις πολιτικές περαιτέρω εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης με την δημιουργία ξενόγλωσσων προγραμμάτων με δίδακτρα, με τις προσπάθειες υποβάθμισης των πτυχίων των φοιτητών μας όπως αυτές εκφράστηκαν με την θεσμοθέτηση του πιστοποιητικού παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας.

Αντιταχθήκαμε στην πλήρη κατάργηση του ανώτερου τεχνολογικού τομέα με την ενσωμάτωση όλων των ΤΕΙ στα ΑΕΙ και την ταυτόχρονη ίδρυση πολλών νέων πανεπιστημιακών τμημάτων, όπως αυτή προωθήθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, εκτιμώντας ότι ο νέος ακαδημαϊκός χάρτης θα πλήξει δραματικά τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Ταυτόχρονα εκφράσαμε έντονους προβληματισμούς με την απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου μας να καταθέσει πρόταση προς την κυβέρνηση για συνένωση του πανεπιστημίου μας με την ΑΣΤΕΡ και την ίδρυση «*Τμήματος Σπουδών Φιλοξενίας, Αναψυχής και Εκδηλώσεων*» στη Ρόδο.

Καταγγείλαμε τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης της ΝΔ, από τη στιγμή που ανέλαβε μέχρι σήμερα, να παρουσιάσει τα πανεπιστήμια ως κέντρα ανομίας και παραβατικότητας και απαιτήσαμε τη μη ψήφιση νόμων που προωθούσαν την πλήρη κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, την ίδρυση της πανεπιστημιακής αστυνομίας, τη θεσμοθέτηση ενός πλέγματος μέτρων αστυνόμευσης και πειθάρχησης όλων όσων αγωνίζονται μέσα στο πανεπιστήμιο.

Σε συνθήκες lock down με κλειστά πανεπιστήμια και λειτουργίας συνολικά από απόσταση και μέσω τηλεδιασκέψεων κινητοποιηθήκαμε ενάντια στην ψήφιση του ν/σ Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη με βάση τις αποφάσεις των Συνελεύσεων του Συλλόγου μας. Σε συντονισμό με άλλους 9 Συλλόγους Διδασκόντων, που βρίσκονταν στην ίδια αγωνιστική κατεύθυνση, οργανώσαμε κοινή συνέντευξη τύπου. Μετά την ψήφιση του νόμου Κεραμέως - Χρυσοχοϊδη η θέση του Συλλόγου ήταν ο αγώνας για την κατάργησή του και ταυτόχρονα πάλη για να μην εφαρμοστεί με κάλεσμα προς τα μέλη της Συγκλήτου να μην ψηφίσουν τις επιτροπές που στελεχώνουν τους μηχανισμούς αστυνόμευσης με βάση το νέο νόμο.

Στην κατεύθυνση κατάργησης διατάξεων του Νόμου λόγω αντισυνταγματικότητας,

καταθέσαμε μαζί με άλλους 6 Συλλόγους ΔΕΠ και με Συλλόγους Διοικητικών και ΕΕΔΙΠ άλλων πανεπιστημίων αίτηση ακύρωσης ενώπιον του ΣτΕ κατά της προκήρυξης για την πρόσληψη 1030 ειδικών φρουρών που προορίζονται να στελεχώσουν τις Ομάδες Προστασίας Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων (ΟΠΠΙ).

Απορρίψαμε κατηγορηματικά την πρόταση θεσμοθέτησης της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής και ζητήσαμε τη μη ψήφισή της εκτιμώντας, ότι η εφαρμογή της θα πλήξει σημαντικά τα περιφερειακά και ειδικότερα το ακριτικό και πολυνησιωτικό πανεπιστήμιο του Αιγαίου. Απορρίψαμε επίσης κατηγορηματικά την πρόταση της κυβέρνησης τα ίδια τα πανεπιστήμια να συζητήσουν καταργήσεις/συγχωνεύσεις Τμημάτων.

Συνολικά, υπερασπιστήκαμε το Πανεπιστήμιο ως χώρο παραγωγής γνώσης, έρευνας και κριτικής σκέψης, ανοικτό σε ριζοσπαστικές ιδέες και αγώνες υπέρ της δημόσιας δωρεάν παιδείας και ενάντια στην εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίησή του. Σ' αυτό το πλαίσιο σταθήκαμε αλληλέγγυοι στους διωκόμενους φοιτητές του ΟΠΑ που αντιμετωπίστηκαν με βία από τα ΜΑΤ μέσα στο ίδιο τους το Πανεπιστήμιο, καταγγείλαμε την επίθεση των ΜΑΤ στους φοιτητές που διαδήλωναν στη Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Καβούρι, την επέμβαση των ΜΑΤ μέσα στο ΑΠΘ ενάντια στους φοιτητές που ζητούσαν να ανοίξει το πανεπιστήμιο με υγειονομικά ασφαλές τρόπο. Επίσης σταθήκαμε απέναντι σε λογικές και πρακτικές πρυτανικών αρχών που αντιμετώπισαν τους αγώνες των φοιτητών με εχθρικό τρόπο. Την ίδια στιγμή σταθήκαμε κάθετα ενάντια σε ενέργειες διαπόμπευσης πρύτανη, πρακτικές που καμία σχέση δεν έχουν με το πανεπιστημιακό και φοιτητικό κίνημα.

Οι θέσεις μας ήρθαν σε αντιπαράθεση με τις θέσεις και την πρακτική της ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ, την οποία καλούσαμε να σταματήσει να παίζει τον ρόλο του υποστηρικτή της κυβέρνησης μέσα στα πανεπιστήμια. Προχωρήσαμε σε συντονισμό με 9 πρωτοβάθμιους συλλόγους διδασκόντων, πρωτοβουλία που πήρε ο Σύλλογος μελών ΔΕΠ του Παντείου Πανεπιστημίου.

Επιπλέον:

Καταγγείλαμε επιθέσεις φασιστών και ακροδεξιών ομάδων τόσο εντός του πανεπιστημιακού χώρου, όπως στη Μυτιλήνη, όσο και εκτός πανεπιστημίου σε πρόσφυγες/μετανάστες και σε δομές φιλοξενίας σε Μυτιλήνη και Σάμο.

Δείξαμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας στους πληγέντες από τις φονικές πυρκαγιές στο Μάτι με την αγορά και αποστολή υλικού.

Εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας στους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που χτυπήθηκαν από τα ΜΑΤ στον αγώνα τους ενάντια στο προσοντολόγιο που ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Αναδείξαμε σε όλην την κοινότητα του Αιγαίου και γενικότερα σε όλη την κοινωνία τη συμμετοχή του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη λειτουργία του Zepelin στη Σάμο απαιτώντας από την πρυτανική αρχή του πανεπιστημίου την ακύρωση της παραχώρησης χώρων και υποδομών του πανεπιστημίου Αιγαίου στο Λιμενικό, στη Frontex και στην ιδιοκτήτρια γερμανική εταιρεία.

Εκφράσαμε τη συμπαράσταση μας στους κατοίκους της Σάμου, της Τουρκίας και στους

συναδέλφους μας που επλήγησαν από το σεισμό της 30ης Οκτωβρίου στη Σάμο. Ζητήσαμε από την πρυτανική αρχή να δρομολογήσει άμεσα την αποκατάσταση των πανεπιστημιακών κτιρίων που κρίθηκαν ακατάλληλα.

Συμμετείχαμε σε συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου Δυτικής Σάμου και του Περιφερειακού Συμβουλίου Βορείου Αιγαίου αναδεικνύοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα πανεπιστήμια και ειδικότερα το Π. Αιγαίου τόσο από τις κυβερνητικές πολιτικές (βλ. Νόμο Κεραμέως - Χρυσοχοϊδη και μη λήψη μέτρων για το ασφαλές άνοιγμα των πανεπιστημίων) όσο και από την θέσπιση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής.

Συμπαρασταθήκαμε στους συναδέλφους και φοιτητές του Πανεπιστημίου του Βοσπόρου που διαμαρτύρονταν για τον αυταρχισμό της κυβέρνησης Ερντογάν. Διοργανώσαμε μαζί με συναδέλφους άλλων ελληνικών πανεπιστημίων διαδικτυακή εκδήλωση με συναδέλφους από τούρκικα πανεπιστήμια με θέμα «ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ: ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ».

Συμμετείχαμε σε διοικητικά όργανα του Πανεπιστημίου, συγκεκριμένα στη Σύγκλητο με παρεμβάσεις σε κρίσιμα ζητήματα όπως σε θέματα εργασιακά και οικονομικά των συμβασιούχων συναδέλφων αλλά και σε θεσμικά ζητήματα, όπως το νομοσχέδιο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΓΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΜΕ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Η πανδημία αποτέλεσε την πρωτόγνωρη συνθήκη που οδήγησε στην εξ αποστάσεως διδασκαλία στο χώρο των πανεπιστημίων. Ως Σύλλογος στηρίξαμε αρχικά την απόφαση, θεωρώντας ότι η κοινωνική αποστασιοποίηση θα δώσει το χρόνο για την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας και συμπαραστεκόμενοι στον αγώνα των υγειονομικών μέσα στα νοσοκομεία. Διοργανώσαμε διαδικτυακή εκδήλωση/συζήτηση με συναδέλφους πανεπιστημιακούς της Ιατρικής του ΑΠΘ για την πανδημία και τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν για το ασφαλές άνοιγμα των πανεπιστημίων. Μέσα από παρεμβάσεις εντός του Πανεπιστημίου και εκτός σε συνεδριάσεις της τοπικής αυτοδιοίκησης απαιτούσαμε τη λήψη μέτρων ώστε να επαναλειτουργήσει το πανεπιστήμιο με φυσική παρουσία και υγειονομική ασφάλεια. Ζητούσαμε μέσα από παρεμβάσεις μας στη Σύγκλητο να συζητηθεί το θέμα του ασφαλούς ανοίγματος των πανεπιστημίων, της διεκδίκησης όλων των απαραίτητων υγειονομικών μέτρων.

Απαιτήσαμε την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, συμπαρασταθήκαμε στον αγώνα των υγειονομικών και καταγγείλαμε τις συνδικαλιστικές διώξεις των γιατρών που αποκαλύπτan τις συνθήκες που επικρατούν στα νοσοκομεία εν μέσω κορωνοϊού.

Συντονιστήκαμε με τον Σύλλογο Διοικητικών, τον Σύλλογο ΕΕΠ/ΕΔΙΠ του Πανεπιστημίου Αιγαίου εκδίδοντας κοινή ανακοίνωση, μετά το άνοιγμα των πανεπιστημίων από την κυβέρνηση, στην οποία καταθέσαμε προτάσεις για ένα υγειονομικά ασφαλές άνοιγμα του Πανεπιστημίου μας. Ζητήσαμε οι 3 Σύλλογοι συνάντηση με την πρυτανική αρχή για να συζητηθούν οι προτάσεις μας.

Μέχρι σήμερα ζητάμε την εφαρμογή όλων εκείνων των μέτρων που θα εξασφαλίσουν ότι δεν θα επιστρέψουμε σε μια διδασκαλία από απόσταση.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Προσπαθήσαμε να έχουμε ένα σύλλογο με καθημερινή λειτουργία και παρουσία, ανεξάρτητο από κομματικούς υπολογισμούς, ενεργό κομμάτι της πανεπιστημιακής κοινότητας αλλά και με αυτοτέλεια έναντι της διοίκησης, συλλογικό εκφραστή των ακαδημαϊκών και εργασιακών αναγκών και διεκδικήσεών μας.

Ενώ όμως το ΚΣ του Συλλόγου ήταν παρών σε όλα τα θέματα που απασχολούσε το πανεπιστήμιο αλλά και γενικότερα ζητήματα, τα πρώτα χρόνια της θητείας μας δεν καταφέραμε να πετύχουμε μαζικοποίηση διαδικασιών.

Η εκ των πραγμάτων κοινωνική αποστασιοποίηση λόγω του επιβαλλόμενου lockdown ήταν μια νέα συνθήκη που τα μέλη του Συλλόγου συναντήθηκαν μέσω τηλεδιασκέψεων. Οι Συνελεύσεις του Συλλόγου που πραγματοποιήθηκαν τον τελευταίο χρόνο ήταν από τις μαζικότερες των τελευταίων ετών και έδειξαν την ανάγκη των μελών για συλλογική συζήτηση και παρέμβαση.

Με βάση τα παραπάνω εκτιμούμε ότι η επόμενη διοίκηση του συλλόγου θα πρέπει να κινηθεί στην ίδια αγωνιστική κατεύθυνση και ότι πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες για μαζική συμμετοχή, για την ενεργοποίηση και τη συλλογική παρέμβαση με παραγωγικό διάλογο που θα ενδυναμώνει την αίσθηση της κοινότητας και θα αποτρέπει την αποστασιοποίηση της κοινότητας των συναδέλφων από τα τεκταινόμενα μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο.